

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **J. Š.**, narozené, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2015, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že ČSSZ svým rozhodnutím ze dne 28. 1. 2015 rozhodla tak, že námitky se zamítají a rozhodnutí ČSSZ ze dne 4. 11. 2014 se potvrzuje. Žalobkyně toto rozhodnutí napadá žalobou v celém rozsahu.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 4. 11. 2014 rozhodla ČSSZ o žádosti žalobkyně o invalidní důchod tak, že dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) se od 18. 7. 2014 přiznává žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, a to ve výši 4.619 Kč měsíčně. Toto rozhodnutí je odůvodněno tím, že podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 26. 9. 2014 byla účastnice řízení dle ust. § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. a) zdp uznána od 18. 7. 2014 invalidní pro invaliditu I. stupně s tím, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 40%.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas námitky, které ovšem ČSSZ svým rozhodnutím ze dne 28. 1. 2015 zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 4. 11. 2014 potvrdila.

ČSSZ v rozhodnutí o námitkách uvádí, že nově posoudila zdravotní stav žalobkyně, a že vycházela z dokladů řízení prvního stupně, a to zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. V. ze dne 19. 9. 2014, psychiatrického vyšetření MUDr. N., Ph.D. ze dne 28. 8. 2014, psychologického vyšetření Mgr. K. ze dne 18. 7. 2014 a profesního dotazníku – potvrzení školy ze dne 17. 9. 2014 a ve druhém stupni řízení ze spisové dokumentace OSSZ Prostějov, psychologického vyšetření Mgr. K. ze dne 18. 7. 2014 a psychiatrického vyšetření MUDr. N., Ph.D. ze dne 28. 8. 2014 s tím, že novým posudkem o invaliditě ze dne 13. 1. 2015 bylo zjištěno, že se jedná u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění a účastnice řízení je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 téhož zákona. Dle názoru žalované se jedná o invaliditu I. stupně s tím, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 40%. Den vzniku invalidity byl stanoven na 18. 7. 2014. Účastnice řízení je dle názoru žalované schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti.

Lékař ČSSZ dospěl k závěru, že posudkový závěr lékaře OSSZ byl správný, a že v námitkách nejsou uvedeny nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ČSSZ rozhodnutí, proti kterému byly podány námitky, v celém rozsahu nepřezkoumala a řádně se s námitkami žalobkyně nezabývala. Navíc nutno zdůraznit, že i zdravotnická dokumentace a odborné nálezy nebyly vyhodnoceny a aplikovány posuzujícím lékařem správně.

Především posudek o invaliditě OSSZ Prostějov i ČSSZ vychází zejména ze zjištěného IQ 61 žalobkyně. Nicméně žádný z těchto posudků se nezabýval tím, že kapitola V. – duševní poruchy a poruchy chování, vyhl. č. 359/2009 Sb. uvádí posudkové zásady, a to: „Při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti je nutné posoudit úroveň psychických, mentálních, sociálních a pracovních funkcí a schopnosti vykonávat pracovní činnosti takovým způsobem nebo v takových mezích, které jsou považovány za normální v daném sociokulturním prostředí. Přitom se vychází z průběhu a závažnosti zdravotního postižení, celkového tělesného stavu, schopnosti adaptace, osobnostních charakteristik, úrovně intelektu, sociální přizpůsobivosti, zvládání zátěže a z dopadu na pracovní schopnost a schopnost vykonávat denní aktivity“, tedy IQ žalobkyně je pouze a jen jedno kritérium z mnoha a nikoliv rozhodující a těmito dalšími kritérii se ani lékař OSSZ Prostějov, a ani lékař ČSSZ nezabývali a v napadeném rozhodnutí se s těmito námitkami žalobce žalovaná nevypořádala a toto tvrzení a stanovisko žalobkyně bylo naprosto ignorováno.

Pokud by bylo správně vycházeno z psychologického vyšetření klinického psychologa Mgr. K. ze dne 18. 7. 2014, pak je zřejmé, že v posudku o invaliditě mělo být zejména zhodnoceno, že žalobkyně má vážné potíže již od narození (Downův syndrom a mentální retardace v pásmu LMR), je nesamostatná, nezná hodnotu peněz, sama nezvládá si uvařit, nezvládá se sama umýt, má výrazné problémy s komunikací, sama si neobstará osobní záležitosti, nedokáže udržet doma pořádek a další závažné poruchy. Některé činnosti žalobkyně zvládá pouze pod dohledem a za asistence dospělé osoby. V nových situacích je nervózní a trpí silnými migrenosními bolestmi hlavy, a to přes den i v noci.

Byla tedy kvalifikovaně zjištěna těžká závislost – stupeň III. Zdravotní stav žalobkyně vyžaduje dohled a intenzivní péči dospělé osoby.

Z psychiatrického vyšetření a lékařského nálezu vypracovaného MUDr. N., Ph.D. vyplývá, že na vyšetření přichází i s matkou, řeč je tichá a překotná, málo srozumitelná, v řeči agramatismy, velmi často vyhýbavé odpovědi, ambivalence, obrací se nejistě na matku, bezradná, v řeči často užití frází, v popředí obrazu projevy mentální retardace, nesamostatná, submisivní. Z psychiatrického hlediska nutný stálý dohled, je neschopná adekvátně posoudit situaci a adekvátně reagovat. Je nutné stálé vedení, stálá kontrola, usměrňování, je nesamostatná.

Uvedený lékařský nález a posudek psychologa byly nedostatečně a nesprávně v posudku o invaliditě jak OSSZ Prostějov tak i ČSSZ vyhodnoceny, přestože z charakteru postižení je zcela jasné, že jde o vady trvalé, neodstranitelné, a že je tu těžký stupeň závislosti III.

V napadeném rozhodnutí žalované lékař ČSSZ v podstatě uvádí stejné závěry jako lékař OSSZ Prostějov a potvrzuje, že jde o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, a že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost pojištěnce o 40% s tím, že den vzniku invalidity je 18. 7. 2014. I přes skutečnosti vyplývající z lékařských nálezů a závěru psychologického vyšetření, hodnotí lékař ČSSZ invaliditu žalobce jako středně těžké funkční postižení v I. stupni invalidity, a to i přes to, že psycholog Mgr. K. učinil závěr, že u žalobkyně jde o stupeň postižení III. stupně.

Lékař ČSSZ stejně jako lékař OSSZ Prostějov uvádí jako rozhodující skutečnost zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 40%.

V položce V. Mentální retardace je v posudkovém hledisku uvedeno: „Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba komplexně zhodnotit mentální defekt, úroveň kognitivních funkcí, výkonnosti, paměťových schopností, afektivity, celkové výkonnosti, schopnost sociability a osvojení si pracovních návyků. Zároveň je nutno brát i v úvahu, je-li mentální defekt spojen s jiným duševním či organickým postižením, narušením osobnosti, závažnými poruchami chování a přizpůsobení nebo s tělesným či smyslovým postižením“.

Tímto se posuzující lékař ČSSZ při posuzování stupně invalidity žalobkyně nezabýval a dle názoru žalobkyně věc přiřadil k bodovému ohodnocení pouze dle výše stanoveného IQ žalobkyně, a tak byla výše bodového ohodnocení pro stanovení stupně invalidity žalobkyně mylně posouzena a stanovena nesprávně míra poklesu pracovní schopnosti.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a závěrům lékařského nálezu MUDr. N. ze dne 28. 8. 2014 a psychologického vyšetření Mgr. K. ze dne 18. 7. 2014 a vzhledem k dalším výše uvedeným skutečnostem je prokazatelné, že zdravotní postižení žalobkyně mělo být posouzeno jako mentální postižení středně těžkého stupně s bodovým ohodnocením 70-80 bodů uvedené v kapitole V., položka 8c), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění. Navrhovala tedy, aby z hlediska objektivnosti byl soudem ustanoven soudní znalec z oboru psychiatrie a psychologie, který by zpracoval znalecký posudek o skutečném zdravotním stavu žalobkyně a upřesnil, do jakého stupně invalidity postižení žalobce je nutné zařadit.

Navrhovala proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobkyně namítá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, žalovaná navrhovala jeho přezkoumání PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Rozhodnutí proto ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Krajský soud v Brně nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti, a to PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, kdy posudková komise posudek vypracovala 1. 7. 2015 a jednala ve správném složení, tedy složení, jež jí ukládá zákon, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a dalším lékařem u jednání byl lékař pracující v oboru psychiatrie, tedy v oblasti týkající se zásadního zdravotního postižení žalobkyně.

Posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů vycházela, přičemž měla i nálezy, na něž odkazuje žalobkyně v žalobě, a to psychologické vyšetření od Mgr. Z. K. a Mgr. J. P. ze dne 18. 7. 2014 a rovněž psychiatrické vyšetření MUDr. N. ze dne 28. 8. 2014.

Žalobkyně se rovněž dostavila k jednání posudkové komise, kdy bylo u tohoto jednání zjištěno, že je lucidní, orientovaná osobou, místem, časem, společensky korektní vystupování, odpovědi v intencích otázek i rozvitými větami, nikoliv však složitých asociací a dovozování, dyslalie, bez zjevných poruch hybnosti.

Posudková komise mimo jiné prostudovala také zapůjčenou zdravotní dokumentaci žalobkyně od praktického lékaře.

V posudkovém zhodnocení a závěru pak posudková komise, po prostudování všech odborných nálezů, uvedla, že přezkoumala posudkový závěr lékaře LPS OSSZ ze dne 26. 9. 2014 a lékaře LPS ČSSZ pracoviště pro námitkové řízení ze dne 13. 1. 2015.

V popředí klinického obrazu je M.Down s typickými stigmaty a opožděným duševním vývojem.

Dále je v péči endokrinologie pro Hashimotovu strumu, po operaci strabismu bez zjištěné těžké smyslové poruchy, která by omezovala orientaci a komunikaci.

Je schopna samostatné chůze bez opory. Nebyla zjištěna závažná porucha pohybového a nosného aparátu.

Intelektová úroveň dle testového výkonu osciluje mezi podprůměrem v 1/2014 (v korelaci s předchozími vyšetřeními) a lehkou mentální retardací popsanou v rámci psychologického vyšetření v 7/2014.

Psycholog pro posudkové účely uvádí hodnotu celkového IQ 61. Postižení intelektu je globální, s mírnou převahou verbální složky. Zjištěná porucha intelektu způsobuje omezení pro aktivity náročné na vyšší mozkové funkce, což koreluje s výsledky provedených subtestů, prokazujících narušení strategie a naplánování práce, základní poznávací a orientační aktivity (v přirozeném prostředí, známý okruh osob) jsou zachovány.

Porucha intelektu není sdružena s jiným psychickým postižením, ani závažnými poruchami chování, pohybový aparát nevykazuje žádnou funkční poruchu, stav výživy je dobrý.

Posuzovaná je v základních směrech orientovaná, spolupracuje ochotně, je zdvořilá, snaživá, emočně stabilní. Myšlení bez bludů, odpovědi obsahově adekvátní, bez latencí, spontánní produkce chudá. Je integrovaná v rámci přirozeného sociálního prostředí (rodiny a školy). Aktuálně vzdělávána v praktické škole.

V oblasti řeči persistuje artikulační neobratnost, řeč tišší, výslovnost až na sykavky srozumitelná.

Kardiopulmonálně je kompenzovaná, struma eufunkční.

U posuzované se jedná o M.Down s mentálním postižením lehkého stupně (IQ 50-69), s narušeným adaptivním chováním, značně sníženou úrovní sociálních dovedností, zhoršenými ovládacími a rozpoznávacími schopnostmi, výkon některých denních aktivit omezen.

Dokumentace neprokazuje mentální postižení středně těžkého stupně (IQ 35-49) se zachováním schopnosti jednoduchých fyzických a sociálních aktivit, s těžkým snížením až vymizením ovládacích a rozpoznávacích schopností. Nejedná se ani o mentální postižení těžkého stupně.

Nálezy přiložené k námitkovému řízení a žalobě jsou ve shodě a potvrzují výše uvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Ostatní onemocnění uvedená v dg. souhrnu nesnižují výkonnost organismu.

U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

K datu napadeného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené **v kapitole V., položka 8, písm. b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010.**

PK MPSV Brno stanoví míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40%.

Postižení v duševní oblasti odpovídá polovině daného pásma.

Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.

V námitkách nebo v žalobě nebylo namítnuto nezjištění některé skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr, ani nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem, uplatněným v průběhu řízení.

PK MPSV prostudovala veškeré dostupné lékařské nálezy, použité v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému PK MPSV konstatuje, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu.

Zdravotní stav je dlouhodobě stacionární.

K námitkám ke zdravotnímu stavu se PK MPSV průběžně vyjádřila.

Psycholog Mgr. K. v závěru uvádí, že posouzením zjištěn stupeň III. - těžká závislost, dosahuje 16 bodů ... K posouzení stupně závislosti je kompetentní pouze lékař posudkové služby, navíc PK MPSV není jasné, jakými metodami a podle jaké právní úpravy k tomuto závěru dospěl.

Při posuzování invalidity je rozhodující zjištěný zdravotní stav objektivními zjištěními a procentní pokles pracovní schopnosti dle platných právních předpisů.

Datum vzniku invalidity PK stanoví 18. 7. 2014.

K datu vydání napadeného rozhodnutí jde o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Jde o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahuje však více než 49%.

Posuzovaná je schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti. Je schopna využít dosažené vzdělání.

Vzhledem k trvalému charakteru onemocnění KLP nestanovena.

Posudek byl vypracován k datu 28. 1. 2015, tedy k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ.

Poté, kdy byla žalobkyně seznámena s uvedeným posudkem se k věci vyjádřila tak, že nemůže souhlasit s tím, že tento v podstatě revizní posudek, byl vypracován MPSV ČR, jehož přímo podřízenou organizací je žalovaná, byť tuto praxi posvěcuje judikatura Nejvyššího správního soudu ČR. Trvala na tom, aby byl soudem ustanoven znalecký ústav, kde by znalci z oboru psychiatrie a psychologie provedli odborné posouzení jejího zdravotního stavu a vypracovali znalecký posudek, kde by byl zhodnocen její zdravotní stav a stanoven stupeň jejího postižení a procento poklesu její pracovní schopnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu.

V opačném případě je přesvědčena, že dojde k porušení jejích práv stanovených Listinou základní práv a svobod, zejména práva na spravedlivý proces.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 25. 5. 2016, kterého se zúčastnila žalobkyně v doprovodu své matky a matka žalobkyně sdělila, že žalobkyně třetím rokem navštěvuje praktickou školu, kde se učí takové úkony, aby se doma o sebe uměla postarat, např. vařit, prát atd.

Zástupkyně žalované u tohoto jednání uvedla, že k posudku PK MPSV ČR z 1. 7. 2015 nemá žádné výhrady a domnívá, že se provádění dalšího dokazování by bylo zcela nadbytečné.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně jako podklad pro své rozhodnutí vzal posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 1. 7. 2015. Je to proto, že tento posudek pokládá soud za posudek úplný a přesvědčivý, posudek, který se zabýval všemi odbornými lékařskými zprávami ohledně zdravotního stavu žalobkyně a z něho vyplývající schopnosti soustavné výdělečné činnosti, posudek, který obsahuje nejen výrok, ale je řádně a přesvědčivě odůvodněn, řádným podkladem pro vydání rozhodnutí pro soud je.

Soud tedy o objektivitě uvedeného posudku PK MPSV nemá důvod pochybovat.

Pokud pak žalobkyně namítá, že nesouhlasila s tím, aby byl vypracován v rámci soudního řízení posudek PK MPSV ČR, neboť Ministerstvu práce a sociálních věcí je přímo podřízena žalovaná.

S tímto stanoviskem žalobkyně soud nesouhlasí, neboť podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ministerstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení, za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

V tomto případě tedy soud postupoval zcela v souladu se zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a také v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, takže tato námitka žalobkyně důvodná není.

Soud zde tedy uzavírá, že vzhledem k tomu, že posudek PK MPSV ČR ze dne 1. 7. 2015 pokládá za posudek úplný a přesvědčivý, žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí nebyly přiznány náklady řízení, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. května 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně